07/11/2019

Όσιος Λάζαρος ο Θαυματουργός, ο Γαλλησιώτης

/ Βίοι Αγίων

Ο Όσιος Λάζαρος ο Θαυματουργός, ο Γαλλησιώτης τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 7 Νοεμβρίου.

Ο Όσιος Λάζαρος ήταν από τη Μικρά Ασία και γεννήθηκε τον 11ο αιώνα μ.Χ. σ' ένα χωριό κοντά στη Μαγνησία (προς τον Νέανδρο Ποταμό), από γονείς ευσεβείς τον Νικήτα και την Ειρήνη.

Όταν ακόμα ήταν έξι χρονών, επιδόθηκε στον πνευματικό στίβο μέσα στο μοναστήρι των Ορόβων. Εκεί έμεινε επί πέντε χρόνια διδασκόμενος. Όμως, από θείο ζήλο κινούμενος, θέλησε να προσκυνήσει τους αγίους τόπους. Έτσι έφυγε

κρυφά από τη Μονή και πήγε στα Ιεροσόλυμα.

Μετά την προσκύνηση των εκεί Ιερών, επισκέφθηκε τη μονή του αγίου Σάββα, όπου κοινοβίασε αφού έγινε μοναχός και κατόπιν Ιερέας.

Κατά την επανάσταση των Αράβων, που βεβήλωναν τα Ιερά, αναγκάστηκε και έφυγε στην Έφεσο, σ' ένα έρημο όρος αντίκρυ της πόλης, που ονομαζόταν Γαλλήσιο.

Εκεί, στην αρχή μόνος ζούσε σ' ένα κελί, αλλά αργότερα μαζεύτηκαν γύρω του και άλλοι μοναχοί. Ο δε Μονομάχος Κωνσταντίνος (1042 – 1054 μ.Χ.), εξόριστος τότε στη Μυτιλήνη, άκουσε για την αγιότητα του οσίου και έκτισε ωραιότατο ναό της Αναστάσεως στο Γαλλήσιο όρος, και τον προίκισε με πολλά Ιερά κειμήλια. Ο δε όσιος Λάζαρος, ανήγειρε κοντά στο ναό στυλό, όπου εγκαταστάθηκε στην κορυφή του και ασκήτευε χειμώνα – καλοκαίρι, εκτεθειμένος σε καύσωνες και παγωνιές. Ο Θεός επίσης, έδωσε στον Όσιο Λάζαρο και το χάρισμα να θαυματουργεί. Έτσι αυστηρά ασκητικά αφού έζησε τη ζωή του, πέθανε με αγιότητα σε βαθιά γεράματα το 1054 μ.Χ.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρύων τὸν στῦλον κατέβρεχες· καὶ τοῖς ἐκ βάθων στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμήν, τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν, Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τοὺς ὑπὲρ φύσιν σου Σοφὲ πόνους καὶ σκάμματα, αὐτοὶ οἱ Ἄγγελοι ἰδόντες κατεπλάγησαν, δι' ὧν εἵληφας θεόθεν καὶ τοὺς στεφάνους, Ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων ἡμᾶς σῷζε περιστάσεων, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων, Θεόφορε ἐγένου, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς, ἀμιλλώμενόν σε θεωρῶν Ὅσιε, ἐξίσταμαι καὶ φόβῳ σοι κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε, κανὼν ἀπλανὴς μονοτρόπων, χαῖρε, λειμὼν ἀρετῆς ψυχοτρόφε,

Χαῖρε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε, χαῖρε, χορευτὰ τῶν ἀγγέλων ὁμόσκηνε,

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας εἴσω ταῦτα τῆς Ἐδέμ,

Χαῖρε, τῆς αὐταρκείας σὺν Θεῷ δοὺς τὸν ἄρτον, χαῖρε, τῆς αὐθαδείας τῶν δαιμόνων διῶκτα,

Χαῖρε, πηγὴ θαυμάτων ἀέναε, χαῖρε,τρυφῆς μελλούσης ἐχέγγυε,

Χαῖρε, λαμπτὴρ τῆς Ἀσίας ἀπάσης, χαῖρε, φωστὴρ Μοναστῶν ποδηγέτα,

Χαίροις, Πάτερ Ποιμὴν ἡμῶν.